خطبه سیّد الشّهداء راجع به معرفت خدا و امام

از جمله فرمایشات حضرت سیّد الشّهداء أبا عبداللَه الحسین بن علیّ بن‌أبی‌طالب علیهم السّلام است که روزی به عنوان خطبه برای اصحاب خود ایراد نمودند:

أَيهَا النَّاسُ! إنَّ اللهَ مَا خَلَقَ خَلْقَ اللهِ إلاَّ لِيعْرِفُوهُ؛ فَإذَا عَرَفُوهُ عَبَدُوهُ، وَاسْتَغْنَوْا بِعِبَادَتِهِ عَنْ عِبَادَه مَا سِواهُ. فَقَالَ رَجُلٌ: يابْنَ رَسُولِ اللهِ! مَا مَعْرِفَه اللهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ فَقَالَ: مَعْرِفَه أَهْلِ كلِّ زَمَانٍ، إمَامَهُ الَّذِي يجِبُ عَلَيهِمْ طَاعَتُهُ[۱]

«ای مردم! بدرستیکه خداوند خلق خود را نیافریده است، مگر از برای آنکه به او معرفت و شناسائی پیدا کنند.

پس زمانیکه او را بشناسند، در مقام بندگی و عبودیّت او برمی‌آیند؛ و به واسطه عبادت و بندگی او از عبادت و بندگی غیر او و از جمیع ما سِوی مُستغنی می‌گردند.

در اینحال مردی گفت: ای پسر رسول خدا! معرفت خداوند عزّوجلّ چیست؟

حضرت فرمود: معرفت و شناخت هر هر زمان، امام خود را که واجب است از او اطاعت و پیروی نمایند.»
